

РЕШЕНИЕ

№ 1835

гр. София, 13.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **14035** по описа за **2019** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 28.10.2019 г., постановено по НАХД № 16498/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 20 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 219/19.03.2018 г., издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ С. град, с което на [фирма], представлявано от управителя В. И. П., на основание чл. 439, ал 2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ вр. чл. 472, ал.2 от ЗВМД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500лв. за нарушение по чл. 248, т. 2 б.„а“ от ЗВМД.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от административнонаказващия орган, с искане да бъде отменено, а НП - потвърдено. Счита, че решението на първоинстанционния съд е необосновано, немотивирано, неправилно и незаконосъобразно, т.к. е постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон и съдопроизводствените правила. Съдът не бил установил правилно фактическата обстановка, неправилно бил тълкувал и преценил правната норма, неправилно били приложени при формиране на правните му изводи, което е довело до незаконосъобразно и необосновано решение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв.Б., който твърди, че датата на която е извършена проверката е

първият ден, в който бил изтекъл срока след регистрацията му да въведе система за безопасност. Поддържа становището си, че решението следва да бъде отменено, а НП потвърдено. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът [фирма], редовно призован, не изпраща представител, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и на основание чл.218, ал.2 от АПК провери съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното право на жалба и с материалния закон, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

За да постанови обжалваното решение съдът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 06.01.2016г. ОДБХ – С. издала удостоверение за регистрация № 36052 на обект кафе – сладкарница с производство и реализация на място, с адрес [населено място], [улица], на фирма [фирма].

На 07.03.2018г. инспектори при ОДБХ-С. град при БАБХ извършили проверка в кафе-сладкарницата, на която присъствал управителя на стопанисващото го дружество В. И. П.. При проверката било установено, че използваните в обекта храни - яйца, мляко и други от животински произход, употребявани при приготвянето на място на продукцията, се държали в хладилник, но не се водели записи от системата за безопасно управление на храните на обекта /дневник температурен режим, дневник на хигиена на обекта и дневник входящ контрол на храните/ за 2018г. Тези фактически обстоятелства били отразени в съставения при проверката Констативен протокол № 00262445/07.03.2018г., като те били преценени като извършено административно нарушение, за което на същата дата на [фирма] бил съставен АУАН. Въз основа на него било издадено и обжалваното НП, екземпляр от което бил получен от дружеството на 19.09.2018г. и обжалван на 25.09.2018г.

Гореописаната фактическа обстановка съдът извел от гласни /показания на актосъставителя Т./ и писмени доказателства и доказателствени средства, които преценил като относими към предмета на делото и във взаимна кореспонденция помежду си.

Въз основа на гореописаната фактическа обстановка, първоинстанционният съд е приел, че НП, издадено въз основа на АУАН, са съставени от съответно оправомощени и компетентни органи /въз основа на приложени по делото заповеди за компетентността на административнонаказващия орган и актосъставителя/, липсвали предпоставки за прилагане на института на маловажност, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до накърняване на процесуалните права на жалбоподателя в производството. В НП и АУАН липсвало посочване на всички задължителни елементи от състава на нарушението, поради което не можело да се обоснове преценката, че дружеството е извършило такова. НП и АУАН не отговаряли на императивните изисквания на ЗАНН и с оглед на това не можели да породят правно валидни последици.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.248, т.2, б.“а“ ЗВМД изисква лицата, които извършват производство, търговия, транспортиране и пускане на пазара на суровини и храни от животински произход в обектите по чл.7, ал.2, т.5 и обектите по чл.229, ал.1 ЗВМД в тримесечен срок от регистрацията на обекта да въведат и поддържат процедури, основани на системата за самоконтрол за суровини и храни от животински произход, както и за продукти, получени от странични животински продукти. В конкретния случай отговорността на санкционираното дружество е ангажирана за това, че не е изпълнило задължението по посочената разпоредба, но липсва всякаква конкретизация относно момента към който е възникнало то – разпоредбата предвижда, че срокът за въвеждане и поддържане на процедури и тримесечен от регистрацията на обекта, но липсват фактически установявания за това.

Освен посоченото, следва да бъдат изложени и следните допълнителни мотиви:

Макар да установява конкретно правило за поведение, разпоредбата на чл.248, т.2 е непълна и следва да се посочат онези разпоредби, които в частност са били нарушени - в случая разпоредбите, регламентиращи въвеждането и поддържането на процедури основани на системата за самоконтрол за суровини и храни от животински произход, както и за продукти, получени от странични животински продукти. В тази връзка, съгласно Закона за храните - чл.18, ал.1 от него, предвижда, че производителите и търговците на храни внедряват, прилагат и поддържат система за управление на безопасността на храните или система за анализ на опасностите и критични контролни точки, а когато цялостното внедряване на система е неприложимо - процедури в съответствие с принципите на системата за анализ на опасностите и критични контролни точки. Съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1, т.56 ДР на ЗХр системата за управление на безопасността на храните е системата от програми и процедури, основаващи се на добрата практика за производство и принципите на системата Анализ на опасностите и критични контролни точки (НАССР), чието внедряване създава условия за самостоятелен контрол и осигуряване безопасността на храните, или е система, която съответства на изискванията на Кодекс А. или на БДС ISO 22 000. А съгласно чл.17, ал.2 от ЗХр Министерът на здравеопазването и министърът на земеделието, храните и горите определят с наредба: 1. изискванията към производителите и търговците на храни, включително към лицата, които осъществяват първично производство и свързани с него дейности; 2. хигиенните изисквания при първичното производство; 3. хигиенните изисквания към обектите за производство и търговия с храни; 4. условията за производство и търговия с храни. В изпълнение на тези разпоредби е издадена Наредба № 1/26.01.2016г. за хигиена на храните /Наредбата/. В чл. 18 от нея подробно са описани документите, които производителите на храни са длъжни да осигуряват за произвежданите храни, съизмерима с характера и размера на предприятието, като част от документацията по чл. 5 от Регламент (ЕО) № 852/2004..

Анализът на разпоредбите на чл. 18 от Наредбата показва, че тя е насочена към създаването на система – съвкупност от взаимосвързани програми и процедури, основаващи се на конкретни начала, с която да се осигури безопасност на храните чрез извършване на самостоятелен контрол от производителите и търговците на храни. Един от принципите от Наредбата е водене и поддържане на документи и записи, съизмерими с осъществяваната в обектите дейност и капацитет. Именно тази разпоредба е следвало да намери отражение в АУАН и НП. При посочване на

нарушената блакетна законова разпоредба - чл.248, т. 2 ЗВМД последната задължително е подлежала на конкретизация чрез съответната норма от Наредбата, която изпълва съдържанието ѝ. Нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган се е позовал на конкретните норми от Наредбата, които описаното от фактическа страна в АУАН и в НП осъществява от обективна страна. Непълната правна квалификация на нарушението представлява съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице и само на това основание НП е следвало да бъде отменено.

Въз основа на изложеното, касационната инстанция приема, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касирането му. Решението е валидно и допустимо, постановено в производство без допуснати съществени процесуални нарушения. Същото е законосъобразно и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на касатора разноси не се следват.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – София град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.10.2019 г. по НАХД № 16498/2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: